

PRACOVNĚLÉKAŘSKÉ SLUŽBY

Povinnosti zaměstnavatelů a lékařů

- povinnosti zaměstnanců
- postup lékařů
- žáci a studenti
- hlediska právní i medicínská
- pracovněprávní souvislosti

Případné zásadní legislativní změny, k nimž dojde v období mezi jednotlivými vydáními, budou ošetřeny formou vkládané aktualizace, která bude po dobu prodejnosti publikace volně ke stažení na www.anag.cz. Nutnost aktualizace posuzuje na základě legislativních změn výhradně autor ve spolupráci s nakladatelstvím.
Aktualizace však v žádném případě nemohou nahradit nová vydání knihy.

Aktualizaci zašleme zdarma na vyžádání

anag@anag.cz, tel.: 585 757 411

Obsah

O autorech	9
Seznam nejdůležitějších právních předpisů, na které je v publikaci odkazováno	10
1. Úvod	11
2. Pracovní lékařství a jeho praktický význam	13
2.1 Pracovní lékařství, definice a historie	13
2.2 Pracovní lékařství v mezinárodním kontextu	17
2.3 Znalost pracovního lékařství – záruka kvality poskytovaných služeb	22
2.4 Pracovní lékařství, globalizovaná tržní ekonomika a stárnutí pracovní populace	23
2.5 Kritické hodnocení současné právní úpravy z medicínského hlediska	25
3. Právní úprava	30
3.1 Mezinárodní normy	30
3.2 Vnitrostátní právní předpisy.....	34
3.3 Počítání času a lhůty	42
3.4 Přehled věcných změn právní úpravy provedených novelami v roce 2017	46
3.4.1 V zákoně č. 373/2011 Sb. (§ 41 až § 69) a v zákoníku práce s účinností od 1. listopadu 2017.....	46
3.4.2 Ve vyhlášce o pracovnělékařských službách (č. 79/2013 Sb.), provedených vyhláškou č. 436/2017 Sb. s účinností od 15. prosince 2017	49
4. Obecný zákon o zdravotních službách	54
4.1 Oprávnění k poskytování zdravotních služeb (poskytovatel)	54
4.2 Právo zvolit si poskytovatele a jeho vyloučení u pracovnělékařských služeb	55
4.3 Některá práva a povinnosti poskytovatele.....	57
4.4 Zdravotnická dokumentace	60

4.4.1	Obecná pravidla	60
4.4.2	Výpis ze zdravotnické dokumentace	65
4.4.3	Vyžádání dalších zdravotních služeb	67
4.4.4	Předání dokumentace při změně poskytovatele pracovnílékařské služby nebo jeho úmrtí	67
5.	Pracovnílékařské služby	70
5.1	Obsah	70
5.1.1	Obecně	70
5.1.2	Poradenství	73
5.1.3	Dohled	75
5.1.4	Dokumentace	76
5.1.5	Časové normativy	77
5.2	Zajištění pracovnílékařských služeb	80
5.2.1	Smlouva s poskytovatelem	81
5.2.2	Vysílání zaměstnanců k registrujícím poskytovatelům	85
5.2.3	Zajištění vlastními zaměstnanci	87
5.2.4	Služby pro agenturní zaměstnance	89
5.2.5	Pověřený poskytovatel	91
5.2.6	Vydávání lékařských posudků, jestliže zaměstnavatel nemá poskytovatele pracovnílékařských služeb	93
5.3	Povinnosti zaměstnavatele a zaměstnance	94
5.3.1	Povinnosti zaměstnavatele	94
5.3.2	Povinnosti zaměstnance	96
5.4	Povinnosti a práva poskytovatele pracovnílékařských služeb	98
5.5	Financování, daňové souvislosti	100
6.	Zvláštní právní úprava	106
6.1	Přehled zvláštních právních předpisů	106
6.2	Jiné a prováděcí právní předpisy upravující podmínky zdravotní způsobilosti	108
6.3	Zaměstnanci pracující v noci	110
6.4	Mladiství	115
6.5	Řidiči motorových vozidel	116
6.5.1	Řidiči z povolání	117
6.5.2	Tzv. řidiči referenti	120

6.6	Podnikoví hasiči	123
6.7	Drážní doprava	124
6.7.1	Mezinárodní doporučení ke zdravotní způsobilosti osob v železniční dopravě	124
6.7.2	Zdravotní způsobilost osob při provozování dráhy a drážní dopravy	126
6.8	Vedení a obsluha plavidel	132
6.9	Letecký personál	135
6.10	Zdravotničtí pracovníci	136
6.11	Osoby ve služebním poměru	137
6.11.1	Příslušníci bezpečnostních sborů	138
6.11.2	Vojáci z povolání	139
6.11.3	Zaměstnanci ve státní službě (státní zaměstnanci)	140
6.12	Radiační pracovníci	141
6.13	Zaměstnanci s právem nosit a držet zbraň	144
6.14	Profesní průkazy a způsobilost	146
7.	Kategorizace prací, rizikové práce	148
7.1	Kategorizace prací, rizikové práce, jejich evidence, měření pro účely kategorizace	148
7.2	Rizikové faktory a rizika práce	155
7.3	Kategorizace prací, jejich názvy a posuzování zdravotní způsobilosti k práci v praxi	159
8.	Pracovnělékařské prohlídky	163
8.1	Přehled	163
8.2	Žádost o provedení pracovnělékařské prohlídky	165
8.3	Základní a další vyšetření a časové normativy	167
8.4	Překážka v práci	172
8.5	Vstupní prohlídka	175
8.5.1	Vstupní prohlídka před vznikem pracovněprávního a obdobného vztahu	175
8.5.2	Vstupní prohlídka při změně práce	180

8.6	Periodická prohlídka	183
8.6.1	Obecně dané lhůty periodických prohlídek	184
8.6.2	Práce v riziku ohrožení zdraví.....	186
8.6.3	Periodické prohlídky v případech některých rizikových faktorů pracovních podmínek	187
8.6.4	Periodické prohlídky u dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr	189
8.6.5	Další pravidla	190
8.7	Mimořádná prohlídka	193
8.8	Výstupní prohlídka.....	199
8.9	Následná prohlídka	202
9.	Lékařské prohlídky u žáků a studentů	204
10.	Lékařské posudky	208
10.1	Podmínky vydávání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k práci	208
10.1.1	Podklady pro vydání lékařského posudku	208
10.1.2	Výpis ze zdravotnické dokumentace a potvrzení o nezměněném zdravotním stavu.....	208
10.1.3	Lhůta pro vydání lékařského posudku	214
10.1.4	Posouzení dalšího trvání zdravotní způsobilosti.....	215
10.1.5	Lhůta pro uplatnění lékařského posudku	216
10.1.6	Překážka vydání lékařského posudku	217
10.2	Obsah lékařského posudku a posudkový závěr	217
10.2.1	Obecně.....	217
10.2.2	Posudkové závěry lékařského posudku	219
10.3	Vyhotovení a předání.....	237
10.4	Právní účinky posudku	239
10.5	Platnost posudku a důsledky neplatnosti	242
10.6	Opravné prostředky vůči lékařským posudkům	244
10.6.1	Návrh na přezkoumání	244
10.6.2	Postup správního orgánu	247
10.7	Soudní řízení.....	249

11. Pracovněprávní důsledky pracovnělékařských prohlídek a posudků	254
11.1 Zaměstnanec bez platného lékařského posudku	254
11.2 Výpovědní důvod při nepodrobení se lékařské prohlídce	256
11.3 Věcně nebo právně vadný lékařský posudek	257
11.4 Pozbytí zdravotní způsobilosti z obecných příčin	258
11.5 Pozbytí zdravotní způsobilosti ve zvláštních případech	262
11.5.1 Pracovní úrazy a nemoci z povolání	262
11.5.2 Pozbytí zdravotní způsobilosti k práci v noci	270
11.5.3 Možnost okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnancem	272
11.6 Převedení na jinou práci při částečné karanténě	273
11.7 Doporučení poskytovatele pracovnělékařských služeb	274
12. Nemoc z povolání, ohrožení nemocí z povolání	275
12.1 Obecně	275
12.2 Postup uznání nemoci z povolání a ohrožení nemocí z povolání, druhy lékařských posudků	277
12.3 Pracovněprávní důsledky nemocí z povolání	285
12.4 Výskyt nemocí z povolání a ohrožení nemocí z povolání v České republice	288
13. Kontrola a sankce	295
13.1 Orgány ochrany veřejného zdraví	295
13.2 Inspekce práce	298
13.3 Překrývání působnosti	300
13.4 Přestupky poskytovatelů pracovnělékařských služeb	301
13.5 Přestupky zaměstnavatelů a poskytovatelů pracovnělékařských služeb podle zákona o nemocenském pojištění	303

14. Přílohy	304
14.1 Vyhláška č. 79/2013 Sb.	304
14.2 Přehled lhůt periodických/pravidelných pracovnílékařských prohlídek	411
14.3 Vzor žádosti o provedení pracovnílékařské prohlídky a posouzení zdravotní způsobilosti k práci	415
14.4 Vzor lékařského posudku.....	418
14.5 Vzor záznamu o pravidelném dohledu	421
14.6 Vzor smlouvy o poskytování pracovnílékařských služeb	423
14.7 Odborné standardy Společnosti pracovního lékařství České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně.....	430
14.8 Metodický materiál Společnosti pracovního lékařství České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně	436
Shrnutí	446
Summary.....	447

O autorech

JUDr. Bořivoj Šubrt (*1948)

je uznávaným odborníkem v oblasti pracovního práva. Působí jako nezávislý odborný poradce v oblasti pracovního práva, vztahů mezi sociálními partnery, zvláště kolektivních smluv. Současně je předsedou Asociace pro rozvoj kolektivního vyjednávání a pracovních vztahů (AKV).

Napsal řadu odborných publikací a článků, je členem redakční rady časopisů *Mzdová účetní* a *Práce a mzda*. Problematice pracovnělékařských služeb, dříve závodní preventivní péče, a jejich pracovněprávním souvislostem se věnuje dlouhodobě. Jako spoluautor se podílel na dvou vydaných knihy *Povinnosti zaměstnavatele v oblasti zdravotní péče o zaměstnance*, které publikovalo nakladatelství ANAG v letech 1998 a 2002. Působil rovněž jako člen externí pracovní skupiny Ministerstva práce a sociálních věcí pro přípravu nového zákoníku práce a člen expertního panelu pro přípravu koncepční novely zákoníku práce (2012). Jako lektor přednáší jednak přímo pro AKV, jednak pro řadu předních vzdělávacích agentur, včetně společnosti ANAG, a externě rovněž na některých univerzitách.

prof. MUDr. Milan Tuček, CSc. (*1953)

je odborníkem v hygieně, epidemiologii a pracovním lékařství, od roku 2009 přednostou Ústavu hygieny a epidemiologie 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze, předsedou Společnosti pracovního lékařství České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně. Působil 21 let v hygienické službě, byl krajským hygienikem a ředitelem Krajské hygienické stanice v Plzni, dále pracoval ve Státním zdravotním ústavu a ve společnosti Železniční zdravotnictví Českých drah, a. s., a je delegátem v mezinárodních organizacích (Sekce pracovního lékařství Unie evropských lékařských specialistů UEMS, Unie železničních lékařských služeb UIMC) a členem Stálého výboru pro sociální a zdravotní problematiku Rady vlády pro BOZP. Absolvoval zahraniční studijní pobyty v Srbsku, Chorvatsku, Polsku, Maďarsku, Německu, Rusku, Velké Británii a USA. V roce 2003 obdržel pamětní medaili UIMC za rozvoj železničních lékařských služeb a v roce 2009 pamětní medaili prof. Teisingera za rozvoj pracovního lékařství. Je členem redakční rady časopisu *Central European Journal of Public Health*. Oboru pracovní lékařství se věnuje aktivně od roku 1982. Zúčastnil se řešení 14 výzkumných projektů včetně 3 mezinárodních, z toho 4 projektů jako hlavní řešitel, a publikoval více než 130 odborných prací.

1. ÚVOD

Pracovnílékařské služby obsažené v současné právní úpravě provedené zákonem č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, vcelku kontinuálně navazují na předchozí závodní preventivní péči, jejíž právní úprava byla vytvořena začátkem devadesátých let a včleněna do tehdejšího zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu. Tento zákon byl nahrazen novými zákony, které nabyly účinnosti dnem 1. dubna 2012.

Závodní preventivní péči v mnoha směrech upravoval rovněž zákoník práce (od roku 2007 zákon č. 262/2006 Sb., do té doby zákon č. 65/1965 Sb.), který stanovil některé její pracovněprávní souvislosti. Hlavním problémem dřívější právní úpravy byl zastaralý prováděcí předpis, který stanovil systém lékařských preventivních prohlídek (pracovnílékařských prohlídek), jímž byla směrnice Ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věstníku Ministerstva zdravotnictví, o posuzování zdravotní způsobilosti k práci (šlo o právní předpis, nikoliv o pouhé opatření ústředního orgánu – směrnice byla registrována ve Sbírce zákonů, a to v části 2/1968 Sb.).

K zavedení pracovnílékařských služeb je Česká republika povinována Úmluvou MOP č. 161 (1985) o závodních zdravotních službách.

Proto bylo velmi překvapující, že některé sdělovací prostředky dezinformovaly veřejnost v tom směru, že nový zákon přinesl novou povinnost zaměstnavatelů, která předtím dána nebyla. Spíše se prokazuje, že dřívější právní úpravě nebyla věnována dostatečná pozornost, a to jak ze strany zaměstnavatelů, právních kanceláří, tak i kontrolních orgánů státu. Mnozí jako by v roce 2012 objevili cosi převratně nového a zcela neobvyklého a tyto dezinformace dosud přetrvávají, i když se současná právní úprava alespoň v hlavních parametrech již do značné míry vžila.

Zákon o specifických zdravotních službách je sice v účinnosti již od 1. dubna 2012, avšak díky jeho přechodnému ustanovení v § 98 bylo možné po dobu jednoho roku, tj. do 31. března 2013, poskytovat pracovnílékařské služby podle dosavadních právních předpisů, upravujících poskytování závodní preventivní péče (s výjimkou financování). Tomu, aby bylo možné postupně plně přejít na novou právní úpravu, bránily dvě okolnosti – jednak v zákoně bylo několik zásadních chyb, které bylo nutné odstranit novelou, a také nebyla vydána vyhláška o PLS, která by upravila systém pracovnílékařských prohlídek a další potřebné podrobnosti. Ta byla pod č. 79/2013 Sb. vydána až s účinností od 3. dubna 2013.

Pracovnílékařská služba je jedním z nosných pilířů péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Její preventivní význam je jednoznačný. Je dobře, že byla vytvořena právní úprava, která bere v úvahu všechny změny, jež nastaly ve vývoji techniky, v technologiích, organizaci práce, v hygienických aspektech práce a ve zdravotní náročnosti práce. Je třeba si rovněž uvědomit, že výskyt nemocí z povolání a ohrožení nemocemi z povolání, i když není přímým odrazem kvality pracovního prostředí a pracovních podmínek, do jisté míry souvisí s mírou zdravotních rizik pracovních činností, jak bude detailněji uvedeno v podkapitole 2.1.

Na straně druhé autoři této knihy zastávají názor, že současná právní úprava je v mnoha aspektech zbytečně složitá a přehnaně přísná a že bude vyžadovat postupné korekce a zjednodušení pro praxi. Některé podněty k nim přinesl projekt, financovaný z evropských fondů, probíhající v letech 2015 a 2016 na půdě Svazu průmyslu a dopravy a Asociace samostatných odborů. K určitému posunu v tomto směru došlo **novelou zákona provedenou zákonem č. 202/2017 Sb. s účinností od 1. listopadu 2017 a související novelou vyhlášky o PLS s účinností od 15. prosince 2017.** Tyto novely přinesly některá zpřesnění, částečná zjednodušení, ale bohužel i zpřísnění právní úpravy. Navíc se ukazuje v praxi neprovázanost obecné a speciálních právních úprav, což přináší praktické těžkosti jak zaměstnavatelům, tak poskytovatelům a posuzovaným osobám, občas způsobované i zvláštním a nejednotným výkladem některých ustanovení kontrolními orgány. Autoři tak mají z novel poněkud smíšený pocit; je nezbytné, aby legislativní práce dále pokračovaly ve smyslu zjednodušení a větší srozumitelnosti právních úprav. Je zejména potřebné, aby se na vyhodnocování zkušeností s nynější úpravou podíleli lékaři, personalisté, bezpečnostní technici, orgány ochrany veřejného zdraví a inspekce práce, sociální partneři a odborné společnosti.

Ve čtvrtém vydání knihy jsou uváděny jen dílčí legislativní změny (v dražní dopravě díky novele vyhlášky č. 101/1995 Sb.). Nové vydání ale zohledňuje některé zkušenosti z praxe po novelizacích právní úpravy.

Autoři této knihy jsou lékař a právník. To umožnilo pojmout celou materii jak z hlediska medicínského, tak i právního a personalistického s vyjádřením všech souvislostí, které tato problematika má.

Věříme, že i čtvrté upravené vydání této publikace bude dobrým pomocníkem v péči o zaměstnance a jejich pracovní podmínky.

Autoři

TUČEK, M.: Pracovnílékařské služby v zajetí právních předpisů. Occupational medical services in the hold by law regulation. VIII. Kongres nemocí z povolání, Praha, 15. 2. 2018. Pracov. lék., 70, 2018, No. 1, s. 50–60.

TUČEK, M.: Pracovní lékařství a prevence nemocí. In: *Časopis lékařů českých*, 2018; 157: 392–395. Dostupné na: <https://www.prolekare.cz/casopisy/casopis-lekaru-ceskych/archiv-cisel/2018-8-2>

2.5 Kritické hodnocení současné právní úpravy z medicínského hlediska

Přijetí zákonné úpravy pracovnílékařských služeb (vydána po 46 letech původní právní úpravy) bylo jistě znamením pokroku. V zákonné úpravě byla nejkřiklavější místa upravena novelou (například vstupní prohlídky u dohod), vyhláška o PLS přes přínos k modernizaci a aktualizaci náplní lékařských prohlídek přináší jisté dysbalance. Zmínit lze například požadavek na elektromyografické vyšetření při významně rizikové zátěži vibračním přenášeným na ruce, které má sloužit mimo jiné k odhalení doby a místa vzniku tzv. syndromu karpálního tunelu – odborně zdůvodněný, při neprovedení výstupní prohlídky se však májí účinkem. Evidentní je také snaha o uplatnění více odborností při provádění jednotlivých lékařských vyšetření. Diskutabilní zůstává rozdělení kontraindikací ve své podstatě na absolutní a relativní, což má být zřejmě podrobný návod pro posuzujícího lékaře (odborná společnost původně navrhovala jen kontraindikace relativní, které by odborně zvažil posuzující lékař). Provedení odborných vyšetření je podle právní úpravy zákona o zdravotních službách umožněno lékaři s příslušnou specializovanou způsobilostí, zvláštní odbornou nebo zvláštní specializovanou způsobilostí na základě žádosti posuzujícího lékaře.

Problémem jsou lhůty prohlídek, kdy má sice přednost speciální právní úprava (například vyhláška č. 101/1995 Sb., kterou se vydává Řád pro zdravotní způsobilost osob při provozování dráhy a drážní dopravy), což však může vést k nejasnostem, například u čtyřleté lhůty podle zvláštní právní úpravy u některých drážních profesí při zařazení práce do třetí kategorie rizika hluku, kde je lhůta dvouletá – a měla by tedy být z titulu předběžné opatrnosti upřednostněna. Také původně deklarovaný záměr tvůrců vyhlášky o PLS na zavedení pouze sudých lhůt prohlídek nevyšel (do účinnosti novely vyhlášky o PLS, tedy do 14. prosince 2017 byly šesti-, pěti-, čtyř-, tří-, dvou- i jednoleté). Lhůty obecně nevycházejí z principu medicíny založené na důkazech (či to alespoň není deklarováno), ale z empirie, tedy zkušenosti či spíše historické zvyklosti pojetí lhůt.

odbornou způsobilost nezbytnou pro plnění svých povinností a vytvoření podmínek, které jim umožní plnit jejich úkoly v souladu se správnou praxí a profesionální etikou.

3.2 Vnitrostátní právní předpisy

Pracovnílékařské služby, posuzování zdravotní způsobilosti zaměstnanců k práci (s výjimkou dočasné pracovní neschopnosti) a s tím související povinnosti zaměstnavatelů, zaměstnanců, poskytovatelů zdravotních služeb a oprávnění příslušných státních orgánů upravují v současné době zejména následující právní předpisy, které jsou míněny **ve znění pozdějších předpisů**:

a) **Zákon o specifických zdravotních službách** – zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. Zákon nabyl účinnosti dne 1. dubna 2012 a je zvláštní právní úpravou k obecnému zákonu č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). Zákon o specifických zdravotních službách upravuje služby nejrůznější povahy, jejichž jediným společným znakem je skutečnost, že se jedná o službu, a to zvláštní povahy. Pro pracovněprávní vztahy zaměstnanců má ovšem zásadní význam hlava čtvrtá zákona o posudkové péči a lékařských posudcích, pracovnílékařských službách a posuzování nemocí z povolání. Posudková péče a vydávání lékařských posudků jsou upraveny v § 41 až § 52 zákona, pracovnílékařské služby v § 53 až § 60 a posuzování a uznávání nemocí z povolání v § 61 až § 68. Některá společná pravidla pro uvedené tři segmenty právní úpravy, která se týkají bezpečnostních sborů, ozbrojených sil, zaměstnanců ve státní službě a uvězněných osob, upravuje § 69.

Jak již bylo uvedeno v úvodu publikace, **novela zákona provedená zákonem č. 47/2013 Sb. s účinností od 1. dubna 2013** provedla následující změny:

- oproti původní úpravě, podle níž musela být vstupní lékařská prohlídka provedena před vznikem každého pracovněprávního nebo obdobného vztahu, tento požadavek zmírnila tak, že musí být provedena před uzavřením pracovního poměru, resp. obdobného pracovněprávního vztahu, a pokud jde o dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, jen tehdy, má-li zaměstnanec

úřad, v jehož správním obvodu je zdravotnické zařízení, v němž budou zdravotní služby poskytovány (v hlavním městě Praze Magistrát hl. m. Prahy).

4.2 Právo zvolit si poskytovatele a jeho vyloučení u pracovnělékařských služeb

Obecně platí, že pacient má právo zvolit si poskytovatele oprávněného k poskytování zdravotních služeb, které odpovídají zdravotním potřebám pacienta, a zvolit si zdravotnické zařízení, pokud ovšem zákon nestanoví jinak (§ 28 odst. 3 písm. b) zákona o zdravotních službách). Tím je zakotveno **právo svobodné volby lékaře**, z něhož ovšem zákon může stanovit výjimky.

Již podle dřívější právní úpravy platné do 31. března 2012 bylo v § 9 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, vyloučeno právo svobodné volby lékaře u závodní preventivní péče. Tento stav je zachován i současnou právní úpravou.

Možnost volby poskytovatele a zdravotnického zařízení podle § 29 odst. 2 písm. b) zákona o zdravotních službách se **nevztahuje na pracovnělékařské služby**. Podle § 56 písm. a) ZSZS **je zaměstnanec povinen se podrobit pracovnělékařským službám u poskytovatele těchto služeb, se kterým zaměstnavatel uzavřel písemnou smlouvu, popřípadě pracovnělékařským prohlídkám a posuzování zdravotní způsobilosti u poskytovatele pracovnělékařských služeb, který je registrujícím poskytovatelem zaměstnance nebo uchazeče o zaměstnání**, jestliže jej zaměstnavatel k němu vyslal (§ 54 odst. 2 písm. b) ZSZS), eventuálně přímo u zaměstnavatele, jestliže ten je oprávněn tyto služby provádět podle § 58a ZSZS.

Zaměstnanec se tedy nemůže domáhat, aby byl vyslán k jinému poskytovateli, než kterého určí zaměstnavatel. O možnosti vyslání k registrujícímu poskytovateli zaměstnance viz výklad v oddílu 5.2.2.

Zaměstnanec je **rovněž povinen se podrobit zdravotním službám indikovaným (určeným) poskytovatelem pracovnělékařských služeb** pro hodnocení zdravotního stavu (jde zejména o odborná vyšetření). Tato odborná vyšetření podle § 7 odst. 2 vyhlášky o PLS:

- stanoví jiný právní předpis (viz kapitola 6),
- jsou prováděna na základě rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví,
- stanoví příloha č. 2 vyhlášky o PLS u určitých rizikových faktorů pracovních podmínek nebo pro práce s rizikem ohrožení zdraví, nebo jsou indikována posuzujícím lékařem s ohledem na konkrétní zdravotní

4.4 Zdravotnická dokumentace

Podle části šesté zákona o zdravotních službách je poskytovatel povinen vést a uchovávat zdravotnickou dokumentaci a nakládat s ní podle tohoto zákona a jiných právních předpisů. V souvislosti s poskytováním pracovnělékařských služeb je terminologickým problémem pojem „pacient“, který je zde nutno chápat, pokud nejde o nemocnou osobu, jako „klient“ nebo „posuzovaná osoba“.

4.4.1 Obecná pravidla

Zdravotnická dokumentace podle účelu jejího zaměření obsahuje zejména:

- identifikační a další kontaktní údaje pacienta, kterými jsou jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození, rodné číslo, je-li přiděleno, číslo pojištěnce veřejného zdravotního pojištění, není-li tímto číslem rodné číslo pacienta, adresa místa trvalého pobytu na území České republiky, jde-li o cizince, místo hlášeného pobytu na území České republiky, a v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresa bydliště mimo území České republiky, dále telefonní číslo, adresa elektronické pošty, popřípadě další kontaktní údaje, pokud jsou pacientem sděleny,
- pohlaví pacienta (je-li určeno),
- identifikační údaje poskytovatele, kterými jsou jméno, popřípadě jména, příjmení poskytovatele a adresa místa poskytování zdravotních služeb v případě fyzické osoby, obchodní firma nebo název poskytovatele, adresa sídla nebo adresa místa podnikání v případě právnické osoby, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, název oddělení nebo obdobné části, je-li zdravotnické zařízení takto členěno,
- informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb,
- údaje zjištěné z rodinné, osobní a pracovní anamnézy pacienta, a je-li to důvodné, rovněž údaje ze sociální anamnézy,
- údaje vztahující se k úmrtí pacienta,
- další údaje podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů upravujících zdravotní služby nebo poskytování zdravotní péče.

Na základě § 102 odst. 6 zákona o silničním provozu musí prokázat zdravotní způsobilost také žadatel, pokud žádá o vrácení řidičského oprávnění, které pozbyl ze zákonem stanovených důvodů. Jestliže se takový řidič musí podrobovat dopravně psychologickému vyšetření, je povinen dopravnímu psychologovi předložit posudek o zdravotní způsobilosti, který není starší než 30 dnů (§ 85b odst. 2 zákona o silničním provozu). Půjde zpravidla o lékařský posudek z mimořádné prohlídky. Posuzujícím lékařem může být jak lékař, který je registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb, tak i lékař poskytovatele pracovnělékařských služeb (§ 84 odst. 4 zákona o silničním provozu). Tito lékaři jsou totiž oprávněni **posuzovat zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel**, tj. k vydání nebo rozšíření řidičského oprávnění. Poskytovatel pracovnělékařských služeb bude toto posouzení činit na žádost zaměstnavatele (například potřebuje-li pro zaměstnance rozšíření jeho řidičského oprávnění). Zákon výslovně uvádí, že lékař registrujícího poskytovatele je povinen předat lékaři zařízení poskytovatele pracovnělékařských služeb na jeho vyžádání výpis ze zdravotnické dokumentace obsahující údaje podstatné pro zjištění zdravotní způsobilosti (§ 84 odst. 5 zákona o silničním provozu). To je významné proto, že obecně taková povinnost v zákoně o zdravotních službách stanovena není.

6.5.2 Tzv. řidiči referenti

Vyhláška o PLS v části II. přílohy č. 2 vymezuje jako **riziko ohrožení zdraví** (profesní riziko) v bodu 5 řízení motorových vozidel s výjimkou řidičů podle § 87 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), pokud je tato činnost vykonávána **jako obvyklá součást výkonu práce nebo jsou do místa výkonu práce přepravovány další osoby**. Tito zaměstnanci bývají v praxi označováni jako tzv. **řidiči referenti** (jde o vžité, byť nesprávné označení, neboť velmi často jde o osoby na manažerské pozici).

Lhůta periodických prohlídek je však odlišná od jiných případů rizika ohrožení zdraví a zůstává v intervalu stanoveném v § 11 vyhlášky o PLS pro zaměstnance vykonávající práce v kategorii první, tj. **jednou za 6 let, a u osob po dovršení 50 let jedenkrát za 4 roky, a to při výkonu prací v kategorii první; resp. jedenkrát za 4 roky a po dovršení 50 let věku jedenkrát za 2 roky, a to při výkonu prací v kategorii druhé až čtvrté** (jen pro úplnost – správně by mělo být u zaměstnance, který dovršil 50 let věku, jak je tomu i v § 11 vyhlášky o PLS). Zaměstnanci s prací v kategorii třetí

prokázání zdravotní způsobilosti uchazeče, absolvování teoretické výuky, praktického výcviku a složení příslušné zkoušky v souladu s výcvikovou osnovou. Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti uchazečů a pilotů sportovních létajících zařízení vydává na základě lékařské prohlídky a dalších potřebných odborných vyšetření poskytovatel zdravotních služeb prostřednictvím posuzujícího lékaře pověřeného Úřadem. Posuzujícím lékařem se rozumí lékař poskytovatele zdravotních služeb, který byl pověřen pro příslušná sportovní létající zařízení a příslušná dvoumístná sportovní létající zařízení nebo lékař, který je registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství pro příslušná jednomístná sportovní létající zařízení. Právní předpis uvádí dobu platnosti lékařského posudku o zdravotní způsobilosti neomezeně či v závislosti na věku posuzované osoby, nestanoví-li příslušný lékař s ohledem na zdravotní stav posuzované osoby lhůtu kratší. Detaily viz výnos Federálního ministerstva dopravy čj. 18.000/90-220, kterým se vydává Předpis L 1 Způsobilost leteckého personálu civilního letectví (oznámení publikované pod č. 279/1990 Sb.).

6.10 Zdravotničtí pracovníci

Vyhláška č. 271/2012 Sb., o stanovení seznamu nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost **k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře, farmaceuta, nelékařského zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka**, obsahu lékařských prohlídek a náležitostech lékařského posudku (vyhláška o zdravotní způsobilosti zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka), stanoví seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu uvedených povolání, obsah lékařských prohlídek a náležitosti lékařského posudku k výkonu povolání posuzované osoby.

Obsahem lékařských prohlídek posuzované osoby je rozbor anamnestických údajů s cíleným zaměřením zejména na výskyt dědičných nemocí, které mohou ovlivnit zdravotní způsobilost k výkonu povolání, o dosud prodělaných onemocněních a úrazech, o dlouhodobém užívání léčiv nebo jejich kombinací, o užívání alkoholu a psychoaktivních látek a z pracovní anamnézy. Dále i hodnocení anamnestických údajů ve zdravotnické dokumentaci vedené o posuzované osobě jejím registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství či poskytovatelem pracovnělékařských služeb, popřípadě hodnocení závěru lékařského

7. KATEGORIZACE PRACÍ, RIZIKOVÉ PRÁCE

7.1 Kategorizace prací, rizikové práce, jejich evidence, měření pro účely kategorizace

Zaměstnavatel při hodnocení zátěží faktory pracovního prostředí pro zařazení prací do kategorií musí mimo jiné postupovat podle prováděcí legislativy k zákonu o ochraně veřejného zdraví, zejména podle vyhlášky č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli.

Podle míry výskytu 13 okruhů faktorů (kritérií), které mohou ovlivnit zdraví zaměstnanců, a jejich rizikovosti pro zdraví se práce zařazují do čtyř kategorií. Zařazení práce do kategorie vyjadřuje souhrnné hodnocení úrovně zátěže faktory rozhodujícími ze zdravotního hlediska o kvalitě pracovních podmínek. O zařazení prací do třetí nebo čtvrté kategorie (v ní je míra rizika nejvyšší) rozhoduje příslušný orgán ochrany veřejného zdraví (krajská hygienická stanice, v Praze Hygienická stanice hl. m. Prahy). Návrh předkládá zaměstnavatel (osoba, která zaměstnává fyzické osoby v pracovněprávních nebo obdobných pracovních vztazích) do 30 kalendářních dnů ode dne zahájení výkonu prací. Práce do druhé kategorie zařazuje zaměstnavatel (s výjimkou ionizujícího záření, které je jako faktor řešeno zvláštními právními předpisy - viz podkapitola 6.12). Ostatní práce na pracovištích zaměstnavatele, které nebyly takto zařazeny, se považují za práce kategorie první.

Zaměstnavatelem předkládaný **návrh na zařazení prací do kategorií musí obsahovat:**

- označení práce,
- název a umístění **pracoviště**, kde je daná práce vykonávána,
- jednotlivé **dílčí výkony**, které jsou v rámci práce prováděny,
- **délku směny**; u vícesměnného provozu režim střídání směn,
- **postup stanovení celkové expozice** rozhodujícím faktorům v charakteristické směně, její výsledné hodnoty a **zařazení jednotlivých faktorů do kategorie**,

Zaměstnavatel tedy nemůže periodicitu zkracovat, neboť má k dispozici právo vyslat zaměstnance na mimořádnou prohlídku podle § 55 odst. 2 ZSZS, jestliže má pochybnosti o jeho zdravotní způsobilosti k práci. Nebyla tedy převzata právní úprava, která byla obsažena v § 15 zrušené směrnice Ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věstníku Ministerstva zdravotnictví. U těchto dřívějších řadových prohlídek (v zásadě práce v kategorii první) platilo, že byly prováděny nejméně jednou za 5 let a u zaměstnanců starších 50 let nejméně jednou za 3 roky.

Vyhláška o PLS již řadové prohlídky neupravuje – **všichni zaměstnanci v pracovním poměru jsou podrobováni prohlídkám periodickým** (řadová prohlídka byla v podstatě rovněž prohlídkou periodickou).

8.6.1 Obecně dané lhůty periodických prohlídek

Periodická prohlídka u zaměstnanců vykonávajících práci zařazenou podle zákona o ochraně veřejného zdraví:

a) **v kategorii první** se provádí

1. jednou za 6 let, nebo
2. jednou za 4 roky, jde-li o zaměstnance, který dovršil 50 let věku; poprvé se provede v návaznosti na periodickou prohlídku podle bodu 1, tj. jakmile končí platnost předchozího lékařského posudku (nikoliv od dosažení 50 let věku).⁹⁾

b) **v kategorii druhé** se provádí podle novely vyhlášky o PLS

1. jednou za 4 roky (před novelou za 5 let), nebo
2. jednou za 2 roky (před novelou za 3 roky), jde-li o zaměstnance, který dovršil 50 let věku; poprvé se provede v návaznosti na periodickou prohlídku podle bodu 1,

Podle přechodného ustanovení k novele vyhlášky o PLS (čl. II vyhlášky č. 436/2017 Sb.), pokud byly termíny k provedení prohlídek stanoveny přede dnem 15. prosince 2017 (tj. prohlídka byla

⁹⁾ *Například zaměstnanec pracující v kategorii první absoluuje periodickou prohlídku ve 49 letech, s dobou platnosti na 6 let. To znamená, že v jeho 55 letech věku bude teprve provedena pracovnílékařská prohlídka s platností na 4 roky. Toto pravidlo má zásadní výkladový význam i pro zvláštní právní předpisy, které stanoví kratší interval lékařské prohlídky, jakmile zaměstnanec dosáhne věku 50 let, například podle § 87 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, týkající se zásadně řidičů z povolání. Ti mají předepsány periodické prohlídky po 2 letech, ale jsou-li starší 50 let, po 1 roce. První lékařská prohlídka řidiče staršího 50 let se tak neprovádí po uplynutí 50 let věku, ale v návaznosti na ukončení platnosti lékařského posudku z předchozí prohlídky, která činí 2 roky.*

samostatně a provedou se až po základním vyšetření, které provádí poskytovatel pracovnělékařských služeb (§ 7 odst. 4 vyhlášky o PLS).

8.6.4 Periodické prohlídky u dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr

Pokud jde o práce vykonávané na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr (dohody o provedení práce a dohody o pracovní činnosti), **periodické prohlídky se v praxi provádějí jen výjimečně**, protože je práce na tyto dohody obvykle jen krátkodobá. Podle upřesněného novelizovaného znění § 11 odst. 5 vyhlášky o PLS se tyto prohlídky provádějí v případě **prací stejného druhu**, vykonávaných na základě těchto dohod, pokud je tato práce u zaměstnavatele **prováděna opakovaně a součet dob, po které je práce opakovaně vykonávána, je delší než lhůta pro provedení periodické prohlídky**. Po novele vyhlášky o PLS (od 15. prosince 2017) tak **provedení periodické prohlídky není v uvedených případech podmíněno tím, že zaměstnavatel provedení této prohlídky vyžaduje, ale prohlídka se stala povinnou**. V této věci není rozdíl mezi dohodou o provedení práce a dohodou o pracovní činnosti.

Jestliže nebyla provedena vstupní prohlídka, v případech, kdy ji zákon nevyžaduje, počítá se lhůta pro periodickou prohlídku od započetí výkonu práce (viz dále). Zvláštností tak je, že v některých případech není vstupní prohlídka vyžadována, ale při dlouhodobém výkonu této práce bude nutná periodická prohlídka, zřejmě z důvodu posouzení, zda výkon této práce nemohl vést k omezení či pozbytí zdravotní způsobilosti.

Kromě uvedeného případu jsou přípustné též periodické prohlídky, jestliže **zaměstnavatel jejich provádění vyžaduje**. V takovém případě je to tedy na zaměstnavateli, i když bezpochyby takto nemůže postupovat v individuálních případech (k tomu má k dispozici mimořádné prohlídky), ale u všech zaměstnanců nebo jejich skupin (například profesních). Jinak by šlo o nerovné zacházení. Sporné je v těchto případech, od čeho se odvíjí lhůta pro takovou prohlídku, když nejde o výše popsany případ. Lhůta zde musí být, jinak by to byla mimořádná prohlídka. Lze si snad jen představit, že to je rovněž opakovaný výkon práce ve lhůtě pro periodickou prohlídku, když v jejím průběhu (eventuálně dočasně) zaměstnanec konal práci jiného druhu.

Opakované provádění práce je třeba vykládat nejen jako bezprostředně na sebe navazující dohody, popřípadě výkon práce na základě dohody

místa trvalého pobytu této osoby, popřípadě místo pobytu na území České republiky, jde-li o cizince,

- údaje o dosavadním pracovním zařazení posuzované osoby, dále údaje o druhu práce, režimu práce, o rizikových faktorech ve vztahu ke konkrétní práci, kterou posuzovaná osoba vykonávala, míře rizikových faktorů pracovních podmínek vyjádřené kategorií práce podle jednotlivých rozhodujících rizikových faktorů pracovních podmínek,
- datum provedení výstupní prohlídky,
- identifikační údaje poskytovatele zdravotních služeb, který potvrzení vydal, a to identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, adresa sídla nebo místo podnikání, razítko poskytovatele,
- identifikační údaje lékaře, který výstupní prohlídku provedl, a to jméno, popřípadě jména, příjmení a podpis lékaře,
- datum vydání potvrzení.

V potvrzení se žádné zjištění či závěr neuvádí.

8.9 Následná prohlídka

Následná prohlídka se provádí za účelem včasného zjištění změn zdravotního stavu vzniklých v souvislosti s prací za takových pracovních podmínek, jejichž důsledky se mohou projevit i po ukončení práce (například při vystavení mutagenům, karcinogenům, fibrogenním prachům), a to za účelem včasného zajištění potřebné zdravotní péče, popřípadě odškodnění. Prohlídka má praktický význam u dispenzarizovaných osob s předchozí dávnou expozicí například materiálům s obsahem azbestových vláken (azbestu), kdy může po desítkách let (30 let i více) vzniknout zhoubný nádor (mezoteliom). Na základě provedení následné prohlídky se nevydává lékařský posudek. Prohlídky se hradí z veřejného zdravotního pojištění. Zaměstnavatel o potřebě těchto prohlídek často nemůže vědět, neboť nezná informaci o expozicích daným škodlivinám u předchozích nebo jiných zaměstnavatelů. Osoby s potřebou provedení následných prohlídek mají být dispenzarizovány na specializovaných pracovištích pracovního lékařství, které je zvou k potřebným vyšetřením.

Následná prohlídka je výjimečnou záležitostí v případech, kdy to předepisuje příloha č. 2 v části I. vyhlášky o PLS, například u některých chemických faktorů, za podmínky, že tak ještě stanoví orgán ochrany veřejného zdraví, popřípadě jiný právní předpis. Na následné prohlídky

Pro účely úhrady odškodnění pracovních úrazů ze strany pojišťoven, u nichž je zaměstnavatel ze zákona pojištěn pro účely své odpovědnosti za pracovní úrazy a nemoci z povolání (Kooparativa, a. s., či Česká pojišťovna, a. s.), požadují někdy tyto pojišťovny po poskytovateli pracovních lékařských služeb vyplnění různých jejich formulářů. Je třeba uvést, že **poskytovatel pracovních lékařských služeb není povinen žádné takové formuláře vyplňovat**. Pojišťovna musí jednotlivé případy řešit na základě záznamu o pracovním úrazu vystaveného zaměstnavatelem, resp. na základě lékařského posudku poskytovatele pracovních lékařských služeb, pokud ten v důsledku pracovního úrazu konstatoval, že zaměstnanec dále dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k práci nebo může tuto práci konat jen při splnění určitých podmínek.

11.5.2 Pozbytí zdravotní způsobilosti k práci v noci

Jedním z důvodů, kdy zaměstnavateli vzniká povinnost převést zaměstnance na jinou práci, je, jestliže zaměstnanec pracující v noci na základě lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovních lékařských služeb **je uznán nezpůsobilým pro noční práci** (§ 41 odst. 1 písm. f) ZP). Kdo je zaměstnancem pracujícím v noci, bylo vysvětleno v podkapitole 6.3. Zákon o specifických zdravotních službách (§ 43 odst. 3) mezi posudkovými závěry takový neuvádí – lékaři pro tento účel vyslovují **zdravotní způsobilost s podmínkou** (zaměstnanec může práci konat, nikoliv však v noci), což danému účelu vyhovuje. Toto vyjádření je správnější, neboť práce v noci má být považována za jednu z pracovních podmínek, nejde-li však o pracovní činnost, pro kterou byl pracovní poměr sjednán. Navíc ustanovení § 43 odst. 4 ZSZS od 1. listopadu 2017 požaduje, aby posudkový závěr, že osoba je nezpůsobilá, byl používán jen u vstupní prohlídce.

Zákoník práce také rozlišuje, zda je zaměstnanec **dočasně nezpůsobilý pro noční práci**, nebo zda tato nezpůsobilost není jen dočasná (je tedy trvalá). Časové vymezení dočasného stavu zákon neuvádí, takže může jít o jakoukoliv dobu, kterou lékař jako pravděpodobnou označí. Jestliže je z lékařského posudku zřejmé, že nezpůsobilost k noční práci je pouze dočasná, **je dán zákaz výpovědi ze strany zaměstnavatele**. Ten nesmí zaměstnanci dát výpověď v ochranné době, tj. v tomto případě v době, kdy je zaměstnanec, který pracuje v noci, uznán na základě lékařského posudku, vydaným poskytovatelem pracovních lékařských služeb, dočasně nezpůsobilým pro noční práci (§ 53 odst. 1 písm. e) ZP). Tento zákaz výpovědi se týká

12.2 Postup uznání nemoci z povolání a ohrožení nemocí z povolání, druhy lékařských posudků

Právní úprava je obsažena v § 61 až § 68 ZSZS a ve vyhlášce č. 104/2012 Sb., o posuzování nemocí z povolání.

Zdravotní stav osoby v souvislosti s nemocí z povolání zjišťují a posuzují poskytovatelé pracovnělékařských služeb.

Nemoci z povolání posuzují, uznávají a vývoj zdravotního stavu osoby s uznanou nemocí z povolání sledují pouze ti poskytovatelé v oboru pracovní lékařství, kteří získali povolení Ministerstva zdravotnictví k uznávání nemocí z povolání pro určené územní oblasti podle místa pracoviště posuzované osoby (dále pracovně tzv. střediska nemocí z povolání, i když současná právní úprava již tento název nepoužívá). Pro tyto účely mohou rovněž provádět, je-li to účelné, vyšetření pro zjištění zdravotního stavu (§ 61 ZSZS). Od 1. listopadu 2017 se v ZSZS výslovně uvádí, že posuzujícím lékařem nemocí z povolání je lékař se specializovanou způsobilostí nebo se zvláštní odbornou způsobilostí v oboru pracovní lékařství (§ 61 odst. 2 ZSZS).

V tomto směru došlo k významné změně oproti dřívější právní úpravě platné do 31. března 2012, obsažené ve vyhlášce č. 342/1997 Sb. Ta stanovila, že posouzení onemocnění provádí pracovnělékařské pracoviště (jehož územní příslušnost byla vyhláškou rovněž dána), které po posouzení onemocnění postoupilo případ k ověření závěru posouzení a k vydání lékařského posudku středisku nemocí z povolání (seznam těchto středisek uváděla příloha vyhlášky). Zařízení závodní preventivní péče (nyní poskytovatel pracovnělékařských služeb) do uznávání nemocí z povolání vstupovalo jen okrajově (byl mu například střediskem nemocí z povolání zaslán lékařský posudek tohoto střediska). Nynější právní úprava posílila úlohu poskytovatele pracovnělékařských služeb (jak je dále uvedeno) a o pracovnělékařských pracovištích se již nezmiňuje.

Střediska nemocí z povolání uznávají tato onemocnění na základě zjištění zdravotního stavu poskytovatelem pracovnělékařských služeb, a to včetně zjištění zdravotního stavu před vznikem onemocnění a výsledků jím vyžádaných odborných vyšetření a jeho stanoviska, výsledků dalších vyžádaných nebo provedených odborných vyšetření a ověření podmínek vzniku nemocí z povolání (§ 62 odst. 1 ZSZS).

Poskytovatel pracovnělékařských služeb a od 1. listopadu 2017 i registrující poskytovatel za účelem posouzení a uznání nemoci z povolání předá

14. PŘÍLOHY

14.1 Vyhláška č. 79/2013 Sb.

**Vyhláška č. 79/2013 Sb.,
o provedení některých ustanovení zákona č. 373/2011 Sb.,
o specifických zdravotních službách
(vyhláška o pracovnělékařských službách
a některých druzích posudkové péče),
ve znění vyhlášky č. 436/2017 Sb.**

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 95 odst. 1 k provedení § 52 písm. a) a c) a § 60 a v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle § 95 odst. 2 k provedení § 52 písm. b) zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, (dále jen „zákon“):

§ 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje v souladu se závazky vyplývajícími z členství v mezinárodních organizacích²⁾ organizaci, obsah a rozsah pracovnělékařských služeb, posuzování zdravotní způsobilosti ve vztahu k práci nebo službě (dále jen „práce“) a posuzování zdravotní způsobilosti ke vzdělávání a v průběhu vzdělávání, s výjimkou posuzování zdravotní způsobilosti ke sportu a tělesné výchově.

§ 2

Obsah pracovnělékařských služeb

Obsahem pracovnělékařských služeb při

- a) hodnocení zdravotního stavu zaměstnanců nebo osob ucházejících se o zaměstnání je
 1. zjišťování vlivu pracovní činnosti, pracovního prostředí a pracovních podmínek na jejich zdravotní stav a vývoj zdravotního stavu a posouzení zdravotní způsobilosti k práci, a to při pracovnělékařských prohlídkách, kterými jsou lékařské prohlídky prováděné poskytovatelem pracovnělékařských služeb nebo registrujícím poskytovatelem v oboru všeobecné praktické lékařství,

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 79/2013 Sb.

Rizikové faktory a nemoci, které při výskytu těchto faktorů vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k práci, rozsah odborných vyšetření a četnost lékařských prohlídek v případech, kdy se nepostupuje podle § 11 vyhlášky

Vysvětlení některých pojmů a použitých zkratk

ALP: alkalická fosfatáza

ALT: alaninaminotransferáza

AST: asparátaminotransferáza

CRP: C reaktivní protein

EKG: elektrokardiogram

FW: sedimentace erytrocytů

GMT (GGT): gama-glutamyl transferáza

KO + dif.: krevní obraz a diferenciální rozpočet

kreatinin, cholesterol, triglyceridy, bilirubin: hodnoty v krvi

Alfa1 mikroglobuliny: v moči pro stanovení tubulárních poruch

PEL: přípustný expoziční limit

PSA: prostatický specifický antigen

RTG hrudníku: radiodiagnostické vyšetření hrudních orgánů ne starší, než 3 měsíců, u expozice karcinogenům ne starší, než 1 měsíc

Spirometrie: spirometrické vyšetření minimálně parametrů FVC, FEV₁, FEV% se záznamem křivky průtok – objem

NDT – nedestruktivní zkoušení

Prognosticky závažné nemoci: prognosticky závažnými nemocemi se rozumí takové nemoci, které vylučují schopnost organismu vypořádat se bez dalšího zhoršování nemoci se zdravotní náročností vykonávané práce nebo pracovních podmínek nebo u kterých to lze vzhledem ke zřejmému pokračujícímu nepříznivému vývoji zdravotního stavu důvodně předpokládat.

MĚSÍČNÍK
 MZDOVÁ ÚČETNÍ

EDICE
 PRÁCE | MZDY | POJIŠTĚNÍ

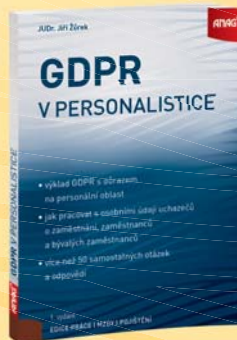
DVOUMĚSÍČNÍK
 PRAKTICKÁ PERSONALISTIKA

EDICE
 PRÁCE | MZDY | POJIŠTĚNÍ

MĚSÍČNÍK
 ÚČETNÍ A DANĚ

EDICE
 PRÁCE | MZDY | POJIŠTĚNÍ

9 788075 542335
 Doporučená cena 459 Kč